

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

Przewodniczący sędzia Marcin Miczke

po rozpoznaniu 18 maja 2021 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Ł. R.

przeciwko E. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z 26 lutego 2021 r.

sygn. akt IX C 310/20

postanawia

odrzuć apelację.

Marcin Miczke

UZASADNIENIE

postanowienia z 18.05.2021 r.

Wyrokiem z 26 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu oddalił powództwo Ł. R. o zasądzenie od E. P. 70.000 zł.

Apelację złożył powód, zaskarżając wyrok Sadu Rejonowego częściowo, to jest w pkt 1. (w którym powództwo oddalono) w zakresie kwoty 2.000 zł oraz w pkt 2. w zakresie 1/35 części kosztów procesu.

Na podstawie zarządzenia przewodniczącego z 28 kwietnia 2021 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 100 zł w terminie tygodnia pod rygorem odrzucenia apelacji. Wskazano pełnomocnikowi powoda, że opłata od apelacji wynosi 200 zł, na którą zalicza się 100 zł wpłacone przez powoda od wniosku o uzasadnienie wyroku.

W wyznaczonym terminie pełnomocnik powoda złożył pismo, w którym oświadczył, że powód cofa żądanie pozwu o 500 zł, do kwoty w wysokości 1.500 zł, zmienia zakres zaskarżenia apelacji do kwoty 1.500 zł z pkt 1. wyroku, zmieniając adekwatnie wniosek apelacyjny. Wniósł także o zaliczenie kwoty 100 zł od wniosku o uzasadnienie na poczet opłaty od apelacji.

Ponieważ pełnomocnik powoda, mimo wezwania, nie uiszczył pełnej opłaty od apelacji w kwocie 200 zł, a jedynie 100 zł zaliczone od wniosku o uzasadnienie, apelacja jako nieopłacona podlega odrzuceniu na podstawie art.373 § 1 k.p.c.

Wysokość opłaty od apelacji przy wartości przedmiotu zaskarżenia 2.000 zł wynosi 200 zł na podstawie art.13 pkt 3) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 roku.

Nie mogło wywrzeć skutku, a tym samym wpłynąć na obowiązek uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 200 zł, oświadczenie powoda złożone w piśmie z 10 maja 2021 r. o cofnięciu pozwu i zmianie wartości zaskarżenia apelacji.

Nie ma wątpliwości, że powód może cofnąć pozew w postępowaniu zarówno w I instancji, jak i w II instancji.

Granice czasowe cofnięcia pozwu przed sądem I instancji wyznaczają przywołany art.203 § 1 k.p.c. i na zasadzie wyjątku, po wydaniu wyroku - art.332 k.p.c. Powód złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu po upływie terminu do złożenia apelacji, w zakresie objętym apelacją własną, a samo oświadczenie o cofnięciu pozwu złożył już przed sądem II instancji na etapie postępowania naprawczego – wezwania o opłatę od apelacji. Nie mamy zatem do czynienia z cofnięciem pozwu w warunkach wskazanych w art.203 § 1 w zw. z art.332 § 2 k.p.c. Pozostaje więc rozważyć, czy oświadczenie powoda złożone po upływie terminu do złożenia apelacji i po jej złożeniu, ale przed usunięciem braku fiskalnego apelacji podlega rozpoznaniu bez usunięcia tego braku.

Na gruncie cofnięcia apelacji wyrażono słuszny pogląd, że umorzenie postępowania apelacyjnego w związku z cofnięciem apelacji wchodzi w rachubę wówczas, gdy apelacja została prawidłowo wniesiona, a więc także prawidłowo opłacona (post. SN z 4.4.2007 r. V CZ 24/07, Legalis, T. Szanciło teza 3 do art.391 Kodeksu postępowania cywilnego Legalis). To jasne, bo w razie wniesienia apelacji najpierw badaniu podlegają jej wymogi konstrukcyjne, a w razie braków formalnych bądź fiskalnych uniemożliwiających nadanie jej biegu przewodniczący zarządza postępowanie naprawcze, które, w razie nieusunięcia bądź nieuzupełnienia braków, zakończy się odrzuceniem apelacji. Cofnąć można bowiem apelację skutecznie wniesioną.

Taki sam pogląd należy zaprezentować w zakresie badania skuteczności cofnięcia pozwu w postępowaniu apelacyjnym. Postępowanie apelacyjne wszczyna się przez wniesienie apelacji, ale jeśli nie spełnia ona wymagań formalnych bądź fiskalnych, podlegać będzie odrzuceniu bez badania zawartych w niej zarzutów i wniosków, w tym oświadczenia o cofnięciu pozwu. W niniejszej sprawie powód złożył oświadczenie o cofnięciu pozwu w zakresie kwoty 500 zł stanowiącej część apelacji. Powód nie złożył oświadczenia o cofnięciu apelacji. Nie zmierza więc do umorzenia postępowania apelacyjnego, co skutkowałoby uprawomocnieniem się wyroku sądu I instancji oddalającego powództwo. Powód zmierza do wzruszenia wyroku sądu I instancji, bo skuteczne cofnięcie pozwu (jeśli pozwany wyraziłby na to zgodę albo powód zrzekłby się roszczenia) skutkowałoby uchYLENIEM wyroku w zakresie kwoty 500 zł i umorzeniem postępowania. Tym bardziej więc uprawniony jest pogląd, że ocena skuteczności oświadczenia o częściowym cofnięciu pozwu może zostać dokonana w razie skutecznego wniesienia apelacji. Tylko w razie skutecznego wniesienia apelacji można bowiem jej nadać bieg przez zarządzenie doręczenia jej odpisu pozwanemu wraz z pismem zawierającym oświadczenie o częściowym cofnięciu pozwu. To zaś możliwe byłoby tylko w wypadku prawidłowego opłacenia apelacji kwotą 200 zł liczoną od wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości 2.000 zł. Jeśli pozwany nie zgodziłby się na częściowe cofnięcie pozwu, apelacja podlegałaby rozpoznaniu w całości, a więc odnośnie kwoty 2.000 zł. Powód nie cofnął przecież apelacji w części odnoszącej się do tej kwoty. Rozpoznanie apelacji w tym zakresie wymaga jej skutecznego wniesienia, bez braku fiskalnego w postaci nieuiszczonej pełnej opłaty od apelacji.

Reasumując, rozpoznanie apelacji w kierunku wzruszenia wyroku sądu I instancji przez jego uchylene i umorzenie postępowania albo zmianę i uwzględnienie powództwa albo oddalenie apelacji, a więc wydanie orzeczeń, o których mowa w art.385 i 386 § 1-4 k.p.c., jest możliwe tylko w razie jej skutecznego wniesienia, czyli także prawidłowego opłacenia.

Marcin Miczke